

Til § 6.

Lærerne paa Landet har hidtil foruden Pengeløn haft fri Bolig.

Her foreslaar man nu, at Landsbylærerne i den Henseende kommer ind under de for Statstjenestemænd gældende Regler, hvorefter der for Tjenestemænd fradrages en vis Brøkdæl af Grundlønnen for Tjenestebolig. De hidtil gældende Bestemmelser om Lærerboligens Størrelse og Indretning samt Havens Størrelse og Godtgørelse for Afsavn af samme er hermed bortfaldne, men til Betyggelse for Lærerne skal Planer og Tegninger til nye Boliger godkendes af Undervisningsministeriet. Man har drøftet, hvorvidt det ogsaa gik an at gaa bort fra Bestemmelserne om Boligens Størrelse og Indretning, saaledes som de findes i Loven af 1856, uden at foreslaa nye, og man har ogsaa været inde paa en Drøftelse af Tilsynskommissionens Forslag, der i en noget ændret Skikkelse blev vedtaget i Folketinget i Samlingen 1911—12 uden dog at blive til Lov. Men man har fra en Side i Kommissionen stærkt hævdet, at Lærerne burde stilles ligesom Tjenestemændene i den Henseende, naar de kom ind under de samme Fradragsregler, og at saadanne detaillerede Bestemmelser om Boligens Størrelse og Indretning i vore Dage ikke burde optages i en Lov. Man har ogsaa peget paa, at hvad der er passende Bolig for en Lærer et Sted i Landet, næppe kan kaldes passende et andet Sted. Hvis man ved Størrelsesbestemmelser vilde fastslaa, hvad der skal forstaas ved passende Bolig, maatte man fastsætte visse Mindstemaal; men disse vilde som Regel blive opfattet som en Norm uden Hensyn til de stedlige Forhold.

Man har derfor fundet det rigtigst at lade Kommunalbestyrelserne ved Opførelse af nye Boliger fremlægge Planer og Tegninger for Ministeriet, der i hvert enkelt Tilfælde maa skønne over, om Boligen maa anses for passende.

I Forbindelse hermed har man ogsaa været inde paa Spørgsmaalet om Tilsyn med Boliger, men har ment, at dette, skønt Boligen er en Lønningsdel, hører sammen

med Spørgsmaalet om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn, der behandles i Skolekommissionen.

Til § 7.

Skønt der indenfor Kommissionen har været fremsat forskellige Meninger om, hvorvidt det var heldigt eller mindre heldigt, at en Lærer havde Jordlod at dyrke, er man enedes om i det væsentlige at blive staaende ved den nuværende Ordning, saa meget mere som Udviklingen synes at gaa i den Retning, at Jordlodderne efterhaanden afløses overalt. Kun har man foreslaaet den Ændring i det bestaaende, at Kommunalbestyrelsen ved Vakance kan afløse Jordlodden, og at en Afløsning ingen Indflydelse faar paa den paa Skoleplanen opførte Grundløn, og man har tillige foreslaaet at afløse Furagen straks, da denne Naturalydelse, der vel i 1814 maatte kaldes hensigtsmæssig, nu maa anses for at være ganske utidsvarende.

Man har derhos foreslaaet en anden Fremgangsmaade for Beregningen af Fradragets Størrelse end den, man har anvendt overfor Statstjenestemændene (se § 37 i »Almindelige Bestemmelser«), idet man har ment, at naar Kommunen fik en passende Rente af den Værdi, den har staaende i Jordlodden, maatte Læreren faa det, han derudover ved sit personlige Arbejde kan bringe ud af Lodden.

Til § 8.

Der har hidtil været leveret Læreren en vis Brændselsmængde til Skolens og eget Brug. Man foreslaar nu, at denne Brændselsydelse bortfalder, og at Kommunen herefter leverer det nødvendige Brændsel til Skolestuens Opvarmning.

Til § 9.

Man har ment, at som Regel bør Skolestuens Renholdelse være Læreren uvedkommende, men paa den anden Side har man været klar over, at der enkelte Steder kan opstaa Vanskelighed ved at faa denne Rengøring besørget for en rimelig Betaling, navnlig hvor Skolen ligger noget afsides, og